UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

H ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

eſt illud. Factum me eſſe putat harpocratem.

Harpalus.pe.cor.nomen viri proprium.

Harpalice.pe.cor.nomen mulieris harpali thracum regis filię quę patrem a Getis captum liberauit.

Harpaſa.penultima correpta.oppidum Aſię oppoſitum fluuio harpaſo: vt ſcribit Ply.lib.v.vbi cautes horrēda digito mouetur: ſed non toto corpore.

Harpyię.monſtra fuerunt q̄lia deſcribūt.Uirg.Triſtius haud illis monſtrū nec ſęuior vlla peſtis ⁊ ira deum ſtygijs ſeſe extulit vndis virginei volucrum vultus fędiſſima ventris ingluuies vnceq; manus ⁊ pallida ſemper ora fame.Dictę harpyię.απο του αρπαξειν hoc eſt diripiendo.Suidas. αρπυιαι αι αρπακτικαι και δαιμονες εισιν.

Heruſpex vt inq̄t Ser.ex hara ⁊ ſpecio cōponit̄ hara v̄o auis eſt cui vaticinātes haruſpices intēdebāt.Do.ab haruga deriuat q̄ ē hoſtia: ab hara in q̄ ↄcludit̄ ⁊ ſeruat̄.Et ſic cū aſpiratione ſcribit̄.Pōt ēt dici ab ara: hoc eſt a victimis in ara aſpiciēdis.Uñ q̄dā non aſpirandū cenſent qm̄ aruſpices vt inq̄t Aug.extra īſpiciāt ex eis futura p̄dicant: idē d̄r.Extipex ſolēt ēt Aruſpices dici horaꝝ inſpectores.Nā dies ⁊ horas in agēdis operib⁹ cuſtodiūt: ⁊ q̄d ꝑ ſingula tp̄a obſeruare debeat hō intendūt.Ab haruſpex fit haruſpicina.ę.pe.p.p arte ipſa: haruſpiciū pro actu hoc ꝑ extorum inſpectione.

Haſpis.idis.curuatura e circulis ⁊ camerę ⁊ rotę: ꝫ ασπις ſine aſpiratione dicitur ſcutum.

Haſta.q̄ꝫuis ab ſto dicat̄ ſm̄ Uar.ꝙ ſtāte ferri ſolet. aſpiratur tñ ad drīam primę ꝑſonę īperatiui verbi Aſto.hęc apud veteres ſubijci ſolebat rebus quas publice venūdabāt.Quidā haſtā ab hauriendo deriuari exiſtimant.Cuius diminutiuū eſt haſtula: hinc ſubhaſto a quo ſubhaſtatio.

Haſtati dicti ſūt q̄ p̄mi in acie cū haſtis conſtitui ſolebant.

Haſtile.pe.pro.dicitur q̄ȯ ad Aſtilis formā factuꝫ eſt: ⁊ de quacunq; re dici poteſt.Uñ pro ſtipite candelabri poſuit Hier. in Exo.hoc erit inquit opus ſex calamorū qui ducendi ſunt de haſtili.Idē lib.R.haſtile haſtę eius erat quaſi liciatoriuꝫ texentium.Et ibi pro ſtipite haſtę poſuit.

Haſtarium.ij.venditio auctionaria.Unde Tertul.in apologe. Inhaſtario vectigales ſumus.

Haud aduerbium negandi.Haud quaq̄ꝫ a nulla parte ſeu nullo modo.Hel.haud quaq̄ꝫ mihi diſplicebant.

Haue verbum defectiuum quo ſalutare ſolemus aſpirationeꝫ recipit vt differat a ſexto caſu huius nominis auis.

Haurio.is.hauſi.hauſtuꝫ. Inuenit̄ haurini ⁊ haurij: ſcribit̄ cū h.ſolo vſu nō rōne.Nā ſi nālis eēt aſpiratio v̄bo haurio deriuata ab eo aſpirationē retinerēt vt ſunt auris auritus auſter: nō eni in his vicit vſus vt in haurio.Idcirco aiunt aſpirandū q̄dā exiſtimāt: vt differat prima ꝑſona ꝑfecti a ntō plī nōis auſus: ⁊ ſecūda ꝑſona p̄ñtis indicatiui a nōie auris.Ab auris nōie.Et ſiḡt accipio extraho: vocē his auribus hauſi. Tractū ab Aura q̄ humorē oēꝫ extrahit atq; exiccat.Et haurire eſt audire.Uirg.lib.iiij.vocemq; his auribus hauſi.Itē Aſpicere vt apud eundē.hauſit cęlū: mentemq; recepit texit. Itē Auide ſumere.Ci.Cū in explebili cupiditate quo fluentius voluptates vndiq; exhauriret: eo grauius ardētiuſq; ſitientē.Itē vulnerare: vt Latus haurit apertum.Itē tenere. Uirg.lib.iiij.geor.Et mediū ſol igneus orbem hauſerat.Itē defatigare.Idē Exultātiaq; haurit corda pauor pulſans Itē vacuare.Lucil.Qñ haurire aīs muſarū ⁊ fortia geſtit.Item Luere.Uirg.Spero eq̄dē medijs ſiq̄d pia numīa p̄ñt: ſupplicia hauſuꝝ ſcopulis.Itē Cōſumare.Liui.lib.v.Tā lōgi tp̄is opus incendiū hauſit: huius cōpoſitū eſt Exhaurio.

Hauſto.as.frequētatiuū ab haurio.Feſtus.Exhauſtāt efferāt

Hauſtus.us.ſorbitio.Col.li.j.Si deerit fluēs vnda putealis q̄rat ī vicino a q̄ nō ſit hauſtus ꝓfūdi: hauſtus.a.um.ꝑticipiuꝫ inuenit̄ apud veteres hauſtū facere: pro eo q̄ȯ eſt potare.

Hazome apud latinos ſignificat Ueneror ⁊ colo.

Heautontimorumenon.octo ſyllabaꝝ ſiḡt ſeipſum cruciantēꝫ. Componit̄ eni ex εαυτον quę apud grecos aſpirat̄ ⁊ ſiḡt ſeip̄m τιμορουμενος crucians.Quo nōie dicta eſt comedia Terentij.in qua inducit̄ Menedemus ſemetipſum crucians dum in fundo fodit arat aut aliquid facit ſine laxamēto ob filium: qui fugerat in militiam.

Hebdoas.adis.ſeptenarius: ab επτα ſeptem.p.in.b.conuerſa Hierony.ad Paulinum.Hoc myſterio hebdoadis ⁊ ogdoadis futurus gentium prędicator erat inſtruendus.

Hebdomas.adis.⁊ hebdomada.ę.latine ſeptimana ſpatium ſeptem dieꝝ: ⁊ numerus ſeptenarius.Non ſolū eni de diebus d̄r ſed ēt de annis: ⁊ q̄buſcunq; rebus q̄ ſeptēnario numero cōprehendunt̄.Gel.Tū ibi addit ſe quoq; iā duodecimā annorū hebdomadā ingreſſuꝫ eē: ⁊ ad eū diē ſeptuaginta librorum hebdomadas ſcripſiſſe.Et in Gñ.Imple hebdomadaꝫ dieꝝ huius copulę.Et hanc quoq; dabo tibi pro opere quo ſeruiturus es mihi ſeptē annis alijs. Et ī Leui.Numerabas quoq; tibi ſeptē hebdomadas annos.i.ſepties ſepteꝫ quę ſil faciunt quadraginta nouē hinc hebdomadarius.

Hebdomicōtapēte εβδομηκονταπεντε.i. ſeptuagitaq̄nq;

Hebes.obtuſus.piger.tardus.⁊ acumine carent.Cic.lib.ij.aca. Alias hebetiora alias acutiora videant̄ cornua.Uñ ꝑ tranſlationem.Ingeniū hebes d̄r ſicut etiam obtuſum.

Hebe nomē vxoris herculis ⁊ Iunonis filię q̄ pocillatrix ⁊ miniſtra poculoꝝ Iouialiū eſſe tradit̄ ⁊ dea iuuētutis putabatur ηβη grece pubertas noīatur.Suidas.ηβη νεοτης ακμη δε και ονομα θεας ηβη τηρι ουτο παιδευτηριον και ηβη πρωτη εκφυσις των τριχων.

Hebeo.es.hebes ſum.Hinc Exhebeo: q̄ȯ ꝓtulit.Amb.in ſignificatiōe actiua.Uigorē inq̄t mētes exhebuit: hoc ē debilē fecit heſco hebes fio.Ci.li.j.tuſ.Sic mētis acies ſeipaꝫ ītuens nōnūq̄ꝫ hebeſcit.i.obtuſa fit.Sal.poſtq̄ꝫ diuitię honori eē cępere ⁊ eas glīa īperiū potētia ſequebat̄: hebeſcere v̄tus cępit

Hebeto.as.penultima correpta.obtundo obſcuro.Ply.lib.xi. Namq; ⁊ ſpeculi nitorem ex aduerſo nudati hebetāt.Amb. Qui recedit a ſapientia hebetatur.

Hebetudo rei alicuius carentis acumine vel mentis ingenij viſus ſimiliumq; obtuſitas.

Hebiones.a veteribus pauperes dicuntur quę vox indicat cōtemptum quendam.

Hebrus fluuius in thracia.qui ab Oeagro flumine ortū habet. Unde Oeagrius dictus.Uirg.Tu quoq; marmorea caput a ceruice reuulſum.Gurgite cū medio portans oeagrius hebrus.habet arenas ex quibus aurum colligitur.

Hebręi dicti ſūt Iudęi.ab Heber q̄ fuit abnepos Sem filij Noe prius hebręi cognominati ac deinde vna detracta lr̄a hebręi ſicut docet Aug.lib.xv.ci.dei.Et q̄ꝛ in eius familia remanſit lingua quę prius humano gn̄i creditur fuiſſe cōis cū gentes linguaꝝ diuerſitate ſūt diuiſę: deinceps hebręa eſt nuncupata.Ab hebręus fit hebraicus.a.um.vt lingua hebraica.

Hecaton pe.cor.latine centū d̄r.Inde ꝑ cōpoſitionē deducunt̄.

Hecatōpylos.oppidū cētū portaꝝ.πυλων.n.portaꝝ deſignat.

Hecatonpolis.pe.cor.habens centum ciuitates.

Hecatombe.ſacrificij gn̄s in quo ritus hic ſeruabat̄ vt centenę ſui gn̄is mactarent̄: victimę cētū ſues: cētū hędi.Iul.Capito Tm̄ ſane letitię in balbino q̄ plus timebat vt Hacatōben faceret q̄ȯ tale ſacrificiū ē cētū arę vno loco ↄſtruūt̄ ex ceſpite ad eas cētū ſues: cētū aues mactent̄.Iā ſi īperatoris ſacrificiū fit: cētū leones cētū aq̄lę ⁊c̄.hmōi aīalia feriunt̄ q̄ȯ q̄deꝫ greci quōdā feciſſe dr̄r cū peſtilentia laborarēt: vel a numero victimaꝝ: vel q̄ꝛ centū pelopōneſſi vrbes id faciebant: ⁊ a numero ſacrificantium compoſita eſt dictio.

Hecatonchiros.pe.cor.centimanus latine dicitur.

Hecatontarchus. centurio.

Hecatompus qui centum pedes habet.

Hecate pe.cor.triū poteſtatū nomē.Ipſa ē eni luna diana ꝓſerpina: q̄ȯ ſignificatū: vt eius mirabilis potentia oñdat̄: vel ꝙ centū hoſtijs placet̄.Sue.ꝙ cētū annos errare facit in ſepultos.Hecate ēt fuit nomē filię perſes de qua in dictiōe Oeta.

Hecamada arſinoi filia quę dona neſtori data ē dum ab achille diriperetur.

Hecta.res minimi p̄cij quaſi hieta.i.hiatus hōis atq; oſcitatio.

Alij puſtulã dicunt que in coquẽdo pane ſolet aſſurgere a q̃ accipitur res nullius precij. Põpo. Hic hõ hecte me facit.

Hectica febris nõ a ↄſuetudine: ſ; ab habitu nomẽ h;. Hec non in humore tm̃ atq; ſpũ ſ; in ipſis plane coit oſſibus ⁊ ĩoleſcit Jõ non ethica appellari debet: ſ; habitualis εχωεξο.

Hemorroides, genus morbi: hema enim ſanguis dicitur recipitq; dipb. Jnde hemorroreo quod ſignificat fluxu ſanguinis laboro: ⁊ pro fluuium patior.

Hedone. apud nos voluptatem ſignificat.

Hedra. ſedes latine dicitur. vnde fit Cathedra.

Hecyros. latine Socer. hecyra ſocrus. penultimã correptã habet. Sunt ⁊ qui ſine h ſcribant.

Hedui. populi gallie poſt heluectios ⁊ ſequanos in occaſu; vergentes iuxta quos ex alpibus fluit araris.

Hedyoſmos apud grecos ſuauitatem odoris ſignificat.

Hegeſias cyrenaicus phs fuit q̃ tãta fuit eloquentia ſicut. Ual. maxi. ſcribit vt ſic mala vite repreſentaret: vt eoꝝ miſerãda imagine audientium pectoribus inſerta multis voluntarie mortis oppetende cupiditatẽ ingeneraret. Jdeoq; a rege ptolomeo vlterius hac de re dixere pro habitus.

Hegeſippus nomen hiſtorici proprium.

Hei interiectio ingemiſcentis datiuo iungitur pronoĩs vt hei mihi qualis erat. Ci. Hei mihi non poſſum: hoc ſine lachrymis commemorare. Aſpiratur iam natura ꝙ is animi affectus aſpiratione melius declaretur.

Heiulo. as. pe. cor. ab ei fit ⁊ ſignificat ſublata voce fleo. Hiero. in Job. Propter multitudinem calumniatorum clamabunt ⁊ heiulabunt propter vim tyrannorum. Plau. in aul. Qui nã hic homo ante edes noſtras: heiulans conqueritur merens Juuenitur ⁊ heiulor deponens.

Helei. pe. ꝓ. ppli in peloponeſſo clariſſimi ꝓpter delubrũ iouis olympij. Ludoſq; olympicos quorum prefecturam helei habuerunt. vnde helei equi ⁊ heleus carcer ſepe legũtur. Luc. Quantum clamore iuuatur heleus ſonipes.

Helios. grece ηλιος latine ſol. Jnde heliacus: ſolaris.

Heliocaminus. pe. pro. vaporariũ quoddã ſolare non ad ignis vſum ſed ad ſolis velut id quod vulgo. Lumina dicitur: et in padana gallia Lucerio. Ulp. Jn ſeruitutibus vrbanis. Si arbor inquit in heliocamino vel ſolario ſolem adimat dicendum erit quia vmbram facit in loco cui ſol fuit neceſſarius contra ſeruitutem impoſitam fieri.

Heliochryſos: herba eſt aureum florem producens.

Heliopolis. penultima correpta. ciuitas egypti inter Alexãdriã ⁊ Coptum a grecis Thebe dicta: quaſi ciuitas ſolis. Altera eſt in Cilicia Chriſippi ſtoici patria.

Heleotropiũ. herba ſolaris dicta ꝙ ſecũ ſole circũagat ẽt nubilo die ⁊ nocte. Uar. Nec minus admirãdu; qd̃ fit in florib⁹ quos vocãt heleotropia ab eo ꝙ ſolis ortũ mane ſpectãt: et eius iter ita ſequunt̃ ad occaſum vt ad eum ſemꝑ ſpectent.

Heliogabalus. pe. cor. Antonini Caracelle filius qui ad imperium aſſumptus fuit matris ingenio apud Antiochiam.

Heliodorus nomen viri proprium.

Heliocopis nomen nymphe.

Heliades. patronymicum femininum ab helios qui eſt ſol. Nã ſorores dicuntur Phetontis.

Helle. es. nomẽ Athamãtis thebarũ regis filie: a q̃ Helleſpõt⁹.

Helleſpontus: fretũ anguſtũ ab Aegeo in ꝓpontida: ⁊ vbi ſunt ille anguſtie ſeptẽ tantum ſtadijs Aſiam ab Europa diuidẽtes. Jbi enim helle in pontum decidit. Unde qui prius pontus dicebatur: helles pontus vocatus eſt.

Hellas nomẽ fluminis: ⁊ regiõis achaie: vt inquit Ptol. a nr̃is Grecia appellata a greco q̃ primus ĩ ea regnauit. A cui⁹ filia vocata ẽ Attis. Deĩde ab hellene deucalionis filio dicta fuit hellas. Jncipit ab iſthmo corinthio ſiue ſtrictura pelopõneſi ⁊ ad littora egei maris porrecta vſq; in macedoniã ⁊ theſſaliam quã cum oĩ boetia intra ſuũ nomen includit: extendit̃.

Helleborus ⁊ helleboꝝ. pe. cor. dr̃ herba purgatoria optimũ qd̃ in anticyra circa helleboꝝ fluuiũ gignit̃ atq; ĩde a grecis helleborus appellat̃. Hora. Expulit elleboro morbũ: bilẽq; meraco. Hãc herbã romani alio noĩe Ueratrũ dñt: ꝓ eo ꝙ ſũptum motã mentẽ in ſanitatẽ reducit. Duo ſunt eius genera Albũ. ſ. ⁊ nigrũ. Album qd̃ vomitione cauſas morboru; extrahit. Nigrũ qd̃ purgat per inferiora. Scribit̃ ſ; Apul. per h. Sed apud grecos non aſpirat̃. Melãpus medicus Amythaonis filius helleborũ inuenit qd̃ Melampodiũ vocant. Alij dñt paſtorem eiuſde; noĩs inueniſſe cum capras paſceret. Col. Sed negat helleboros ⁊ noxia galbana ſucco.

Helice vrbs arcadie quã mare abſorbuit de cuius noĩe vrſe ſidus fortaſſe vocatũ eſt a poetis ꝙ caliſto Lycaonis regis filia que ex vrſa cum filio in ſtellas verſa eſt: arcas fuerit.

Helicon. pe. cor. mons Beotie iuxta thebas: atq; vt Stra. li. ix. ſcribit phocydi vicinius eſt non ꝓcul a parnaſo eiq; emulus ⁊ altitudine ⁊ circuitu: qui ⁊ ipſe apollini quoq; ſacer ⁊ muſis eſt. Unde heliconiades muſe ſunt appellate. Dictus Helicon ab helicone qui ibi cum Cytherõe fratre ſingulari certamine pugnauit vt quidam tradunt.

Helciũ: dr̃ qd̃ eſt añ pectus equoru; ⁊ id gñs aĩaliũ: ab armis. i. humeris pendẽs inſtr̃m quo ⁊ mole illi ꝑ machinulã ĩnexe verſant̃: ⁊ curricula per temonẽ trahunt̃. Uñ ⁊ nomen accepit. Helco enim grece traho latine dr̃. Hinc helciarius.

Helciarius: qui fune canabino nauem trahit aduerſus vndas vt eſt apud Mar. De helcio meminit Apul. lib. ix. me. Defectum alioquin me helcio ſparteo dimoto nexu machine liberatum applicant preſepio. Et paulopoſt. Helcio tandem abſolutus: refectuiq; ſecure redditus.

Helena. e. ſiue helene. es. pe. cor. Caſtoris ⁊ pollucis ſoror ⁊ menelai lacedemonioꝝ regis vxor a q̃ Helene ĩſula vocata ẽ ꝙ in ea primũ Paris cũ Helena dr̃ ↄcubuiſſe: multi fuerũt qui ſcripſerũt de laudibus helene: ſ; ĩ primis mihi videtur demetrus moſchus excellere qui de ipſa ita ſcribit ꝙ pulchritudo helene nõ fuit caduca: ſed ſemꝑ florens ⁊ ꝙ Uenus fecit nutriri helenã a gratijs ſuis vñ ait και μεν τε δε θεοι πορ εθαμβεον εισοροωντες τικτομενην μεγαλουκουρην διος η δε φιλαυτο αυτικα δε χαριτισιν μετηυδα τοια αφροδιτην γ αυτε φι λαιτην μοι ατιταλλεινως επεοικεν οιον εμον πολυχαρτον ετρεψατε αμβρωτο ν ολλοιι.

Hellenes deucalionis filius: a quo grecos hellenes nõnulli credunt fuiſſe nominatos.

Heleniũ. frutex ſeu herba q̃ ex helene lachrymis fingit̃ natus in helene ĩſula Fauere credit̃ forme ⁊ cutẽ nutrire incorruptã venerẽ conciliare ⁊ hilaritatem inducere in vino potam.

Helicteres: ĩaures ſũt ſicut docet Jul. pol. q̃ ⁊ helice dñr a clauiculis quas helicas vocant. Qd̃ aũt Greci vocant helice; nos clauicula ⁊ pampinum ⁊ Campolũ vt in vite dicimus.

Hellanodices. latine iudex certaminis dicitur.

Heluo. vorax: inſatiabilis ⁊ ĩmoderate ſua bona ingurgitans q̃ſi oĩa luens. Ter. in heau. Gero fraus heluo iners ganeo dãnoſus. Ci. per tranſlatione; heluo libroꝝ dixit q̃ſi guloſus. i. nimis auidus librorum. Et aſpiratur vt ab Eluo ſuo primitiuo differat: ſiue vt auiditas illa magis exprobretur vt inquit Feſtus. Fit enim vox incitatior.

Helorus. pe. pro. ſicilie fluuius. Fuit etiam nomine iſtri fluminis filius qui ab aiace occiſus eſt in ea pugna quã greci cum telopho rege myſorum habuerũt.

Heluacia genus ornamenti lydij dictum ⁊ colore boum qui eſt inter rufum ⁊ album appellabaturq; heluus ꝙꝙ hec eade; vox apud veteres ſaburram ſignificaret.

Heluela ſunt holera minuta: vt inquit Feſtus. quoniam helus ⁊ heluſa veteres dicebant pro holus ⁊ holera.

Heluetij. populi Germanie iuxta lacum Ercinie ſylue.

Heluolũ apud Catonẽ eſt color ĩter rufum ⁊ albũ. Uñ heluole Col. lib. iiij. Sũt ⁊ heluole quas nõnulli varias appellant neq; purpuree: neq; nigre ab helbo: niſi fallor: colore vocitate.

Hem. interiectio corripientis ſeipſum vel indignantis vel admirantis vt hem nos homunculi. Apul. hem hoĩs audacia;. Quandoq; demonſtrantis eſt. Terẽ. in an. hem puer hercle puer eſt. Et aſpiratur propter maiorem ſonum.

Hemis apud nos traducitur ſemis. Grece ημισος dimidius.

Hemicycliũ ſede ſeu cathedra ſemirotũda grece ημικυκλος hemicyclus medius circulus. Nam cyclus circulus. Eſt eniʒ facta in medij circuli forma. Cic. in Lel. Tum memini domi in hemicyclo ſedentem.

Hemina. penultima pro. menſurę genus qua vinum vel frumẽtum metiebatur ⁊ dimidium ſextarij continet quaſi ſemiſextaria. Gel. lib. iij. Si ex ſextario hemina fuſa eſt: ſed dimidiuʒ tertio inde heminaria quaſi mediocris.

Hemodes inſulę ſeptem in oceano germanico.

Hemiplexia. penultima producta. paralypſis hoc eſt ſemiapoplexia: cum in alteram tantum partem corporis malum id incubuit. Nam cum totũ afficitur Apoplexia nominatur: nũc vtruncũq inquit Celſus paralypſin appellari video.

Hermicranici. ſunt qui dimidia parte capitis laborant: quemadmodum Cephalęa quo totum caput infeſtatur. Dicti hemicranici ab hemicrania quę ⁊ hemicręra dicitur.

Hemiolus. quędam arithmetica proportio continens aliquem totum numerum atqʒ eius dimidium. vt ſe habent tres ad duo. ⁊ quindecim ad decem.

Hemorobios. ſignificat diarij victum: quo noĩe dictus eſt Diogenes cynicus phs. Eſt ⁊ hemorobius vermiculus ꝙ vitaʒ diei habeat ημεραμ enim greci diem dicunt Βιομ.

Hemiſtichion. dimidius verſus. Nam ςιχος verſus dicitur.

Hemitogium dimidia toga.

Hemittitęus. ſemitertiana febris: ſic dicta ꝙ parte aliqua tertianam p̃ſentet tertio die vt illa repetens nõ tñ vt illa dieʒ vnũ p̃ſtat integrũ ſed inter horas. xxxvj. plus vel minus porrigit̃ Hiero. in diuo hilarione. Ibi ſiue ob correptum aerem ſiue propter gloriam hilarionis ſerui dei hemitritęo pariter arrepti comes a medicis deſperati ſunt.

Hemiſphęrium dimidia ſphęra: hoc eſt cęli dimidium.

Hepta apud nos ſeptem ⁊ aſpiratur cum ſuis deriuatis.

Heptapylos. penul. cor. latine dicitur ſeptem portas habens.

Heptapacus. pe. cor. menſura ſeptem cubitorum. Unde Achilles heptapachys eſt appellatus.

Hendeca ſyllabus. verſus vndecim ſyllabarum qualis ille Catullianus. Paſſer delicię meę puellę.

Heptememeris. Cęſura eſt cũ ſyllaba nãliter correpta ꝑducit̃: qd̃ fieri ſolet in principio quarti pedis vel ſeptimę ſyllabę ſi tres ſpondęi p̃cedant q̃ſi ſeptimana dicatur diuiſa pars: ab επτα ſeptem ⁊ μεριζω diuido. Uide in dictione Cęſura.

Heptaphorus: nomen viri proprium.

Heptaporus troię fluuius.

Hepheſtos proprium viri ⁊ nomen vulcani.

Heraclea dicebat̃ q̃ nũc Calpe in finibꝰ ⁊ oli perithus vocabat̃ Europe ciuitas hoſphorana a qua Dionyſius phs zenonis diſcipulus herecleotes a Cicerone in tuſculanis appellatus eſt: vbi fuit amphitheatrum vnum e ſeptem ſpectaculis. Fuit ⁊ alia heraclea in radicibus oetę montis quã Aſaris fluuius abluit. Alia in ponto. Alia iuxta hoſtia rhodiani. Alia in campania quę ⁊ herculeanum dicta eſt.

Heraclee oppidum proximũ Neapoli incumbens mari.

Heracleopolis. nomen trium ciuitatum: vna in ęgypto ex qua Theophanes phyſicus. Altera nõ longe a peluſio. Tertia ſecundum nili hoſtium quod Canopicum.

Heracleon. hęrba ab hercule inuenta: quã alij Origanum heracleaticũ ſylueſtre dicunt: qm̃ eſt origano ſimile. Alij Timalũ dicunt. Naſcit̃ in aquoſis folijs magnis ⁊ in ſũma aqua flore lilio ſimili: ⁊ cũ defluerit capiti papaueris. Eſt ⁊ alia hęrba heracleon caule tenui digitorum. iiij. altitudine flore puniceo folijs coriandri iuxta amnes ⁊ lacus naſcẽs ⁊ oĩa vulnera ferro illata efficaciſſime ſanans.

Heracleota nux. Quęre in dictione Nux.

Heraclitus. pe. pro. nomẽ propriũ philoſophi epheſij grece ηρακλειτος ꝑ ei diph. Lucr. Heracli iuit quoruʒ dux agmina primus. hic eſt ille qui quotiẽs domo egrediebatur. Flebat ſicut Democritus ridebat alteri oĩa quę agimus miſerię: alteri ineptie videbant̃. Cognominatus eſt ſcotinos: q̃ſi tenebricoſus. De induſtria enim obſcurabat ſtilum. Ideoq eius volumina philoſophi ſudantes vix intelligit̃. Fuerunt alij quattuor heracliti. Primus poeta lyricus. Secundus halicarnaſeus ſũme elegantię. Tertius leſbius: qui macedonuʒ ſcripſit hiſtoriam. Quartus vir ridiculus.

Heraclites. pe. cor. nomẽ phi: qui heracleotes fuit ex ponto: hic opulentus athenas venit deditq ſe in diſciplinã Speuſippo Pythagoreorum auditor fuit Platonis ſtudioſus. Fuerũt igenij illius monumẽta p̃clara. Nam dialogos ⁊ tragedias ſcripſit. Fuerũt ⁊ alij multi hęraclidę ĩgenio ⁊ doctrina ĩſignes

Herceus dictus eſt iuppiter quem etiam penetralem vocabant qui intra conſpectum domus cuiuſqʒ colebatur. Gręce enim hercos ſeptum clauſtrumq nominatur. Ouid. Cui nil hercei profuit ara iouis.

Hercules cognomẽ vel fortaſſe potiꝰ agnomẽ. Iouis ⁊ Alcmenę filij q̃ ob fortitudinẽ ⁊ gloriã creditus fuit ꝙ ĩter deos ſit relatus. Fuiſſe aũt tres hercules ſcribit Diod. Alij ſex autumant. Primus q̃ certauit cũ Apolline de tripode. Alter nilo natus ęgyptus: quẽ aiunt phrygias lr̃as ꝯſcripſiſſe. Tertius ex idęis dactylis cui ĩferias afferũt. Quartus iouis filius ex Aſterię Latonę ſorore q̃ tyri colit̃: filiãq habuit carthaginẽ Quintus in india q̃ ⁊ belus dr̃. Sextus thebanus ex Alcmena ⁊ Ioue tertio genitus: cui aliorum geſta aſſignant. Herodotus ſcribit herculẽ vnũ eſſe ex. xij. dijs ęgyptiorum: grę coſq ęgyptijs hoc nomẽ mutuatos ĩdidiſſe filio Amphitryonis. Uar. xliij. hercules noĩat. Uerũtñ oẽs q̃ robore p̃ſtiterunt h̃ nomine ab hercule Alcmene filio appellatos fuiſſe affirmat Macro. aſſerit herculẽ eẽ ſolẽ q̃ſi heraclẽ idq ex noĩe clareſcere. hercules enĩ nihil aliud eſt q̃ʒ hęras. i. iunonis. i. aeris cleos. i. gl'ia vl' laus. Quę porro alia eſt aeris gl'ia q̃ʒ ſolis illuminatio. Idẽ dictus eſt. xij. labores ꝯfeciſſe: qr ſol annuo curſu. xij. ſigna zodiaci luſtrat ⁊ confecit. Ab hercules hercule ⁊ hercle. Mehercules ⁊ mehercle aduerbia iurandi.

Herculanus. a. um. nomen poſſeſſiuuʒ. Eſt ⁊ herculanus nomẽ proprium ab hercule deriuatum. Gel. lib. j. adiectiuum poſuit. Cõprębenſa inq̃t menſura herculani pedis ſcd̃m debitaʒ mẽbrorum oĩum inter ſe cõpetentiam modificatus eſt.

Herculanum fuit campanię oppidum.

Herculeus. a. um. apud poetas dr̃ quoniã breuẽ inter duas longas heroicus verſus nõ admittit: vt At ſinus herculei ſi vera eſt fama tarenti. Et modo poſſeſſiuũ eſt: mõ accipitur pro forti vt herculeanis: herculeus hõ: modo pro ĩmenſo: vt herculeum opus: herculeus ẽt morbus dicitur cõmitialis: quoniã hunc morbum paſſus ſit hercules: vnde ⁊ ſacer eſt appellatus ⁊ maior morbus propter grauitatem.

Hęrebus. pe. cor. ꝓfunditas ĩferorum dr̃. vide in dictione Erebus

Hermes. is. ⁊ hermetis dicitur latine quaſi interpręs. Mercurius dictus eſt ab ερμονια. i. ſermone. Pręſtabat enim loqui: quem effigiabant alas in capite ⁊ pedibus habentem: ꝙ ſermo hominum per aera volitet.

Herma. ę. ẽt Mercurius dr̃: q̃ʒuis ẽt qñq ſumatur pro ſtatuis ⁊ ſigillis p̃cipueq truncis ⁊ quorum capita ꝑmutari p̃ñt. Ci. ad Atticũ. li. vj. Herme illi tui pentelici cũ capitibꝰ ęneis de qbꝰ ad me ſcripſiſti iã nunc ad modũ me delectãt. Probus ęmi. i. Alcibiade. Id cũ appareret priuſq̃ʒ claſſis exiret accidit vt vna nocte oẽs hermę q̃ in oppido erãt athenis deijcerentur p̃ter vnã quę añ ianuã erat. Suidas dicit hermas ſtatuas dictas ꝙ plurimũ Mercurij ſtatuę deliniarent̃. Hę enim hermę viriles ſtatue ad ꝓpagãdã defuncti memoriã ſepulchris erigebant̃. Solebant aũt romani Mercurij ac minerue ſtatuas ꝯiungere hymnaſijs dicariq: q̃s hermathenas Cicero noĩat. Qd̃ ad me de hermathena inquit ſcribis per mihi gratũ eſt ornamẽtũ academię ꝓpriũ meę ꝙ ⁊ hermes cõe oĩum ⁊ mineruа ſingulare ĩſigne eius gymnaſij. Quidã hermas accipiũt ꝓ lapidibus q̃dratis quos athenięſes ſolebãt ponere tum in priuatarum: tũ in ſacrarũ ędium veſtibulis vt ſignificaret rõnẽ ⁊ veritatẽ perinde vt forma quadrata rectã ſꝑ ſtare. Dicti hermę a mercurio qui eẽt deus rõnis ⁊ veritatis.

Hermoglyphus. marmorius: ⁊ ſtatuarius.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Hermopolium officina vbi offinatores ſtatuarum habitant.

Hermopolis pe.coꝛ.nomen vꝛbis quã hermes condidit.

Hermophꝛoditus.pe.ꝑ.mercurij ⁊ Ueneris filius compoſitũ nomen ab hermete: ⁊ aphꝛodite quod Uenerem ſignificat: a quo hermaphꝛoditi dicti ſunt vtrũqꝫ ſexum habentes: hi etiam androgyni dicunť: qui vtrunqꝫ ſexum habent.

Hermodoꝛus.pen.ꝑ.fuit phs epheſius quẽ in ira exultantem. Pōponius iurecōſultus tradit auctoꝛe͂ fuiſſe.xij.tabulaꝝ ferēdaꝝ decẽ viris. Ply.dicit hũc fuiſſe interp̄tẽ legũ decẽuiralium:eiqꝫ ob id ſtatuã publice dicataꝫ.De hoc Stra.li.xiiij. In epheſo fuere viri memoꝛatu digni ex antiq̄s heraclitus. Itẽ hermodoꝛus. De quo hic idẽ inq̄t dignos eſſe oẽs epheſios ſtrangulari q̄ hermodoꝛ virũ inter eos frugi elecerunt dicẽtes. Nemo noſtrũ frugi eſto.alioq̄n cum alijs eijciatur.

Hermenia latine. Interpꝛe͂tatio. Unde periermenias Ariſto. liber de interpꝛe͂tatione.

Hericius.aĩal ſic dictũ:ꝙ ſetis hoꝛeat:hic ⁊ herix dicif in ſepibus dumoſis ⁊ vineis ꝑ autũnũ p̄cipue diuerſaf. Cōdif ĩ arboꝛes hyeme ⁊ cibis per e͂ſtatẽ paratis veſcif. Ubi ſenſerit venatoꝛes ɔtractis oꝛe ⁊ pedibus ɔuoluif in foꝛmã pile͂ nequit cōpꝛe͂ndi poſſit pꝛe͂ter aculeos. Sunt e gñe eoꝛuꝫ maioꝛes hiſtrices q̄bus longioꝛes aculei: de quibus infra.

Heri ab he͂rẽdo q̄daꝫ dici putãt ꝙ heſtern⁹ dies hodierno diei cohe͂reat:ſine diei alterius interpellatione. Df ẽt here ꝑꝑ cognationẽ litterarũ.i.⁊.e.vt veſpere ⁊ veſperi. Ab heri fit heſternus.a.um.ſicut a Cras Craſtinus. Et accipif heſternus pro pꝛidiano. Ter. Iure.heſterno panem atrum voꝛent.

Hermias eunuchus trapezite͂ cuidam famulus athenas pꝛofectus Platonem Ariſtotelemqꝫ audiuit ⁊ domum reuerſus cum domino ſuo Atarnẽſes ⁊ Aſſenſus aggreſſus eos ſubegit illis ſimul cum domino imperauit.

Hermogenes.pe.coꝛ.nomẽ pꝛopꝛiũ: latine dicif mercurio genitus. Contra quem cauillatus Cratillus:eũ hermogeneꝫ non recte dici.qꝛ doctrine͂.ſ.atqꝫ eloquentie͂ nihil ſapiat.

Hernia cõe eſt nomẽ tribus moꝛbis.ſ.Enterocele͂ Epiplocele͂. ⁊ hygrocele͂. Enterocela enĩ d̄r cũ inteſtina dilabunf in Serotũ. Epiplocela cũ omentũ. Hygrocela:cũ in alteruꝫ e teſtibus humoꝛ ɔfluit. Has ſpẽs nr̄i vocant hernias vt inq̄t Celſus a duricie pellis q̄ fit poſt inteſtinoꝝ deſcenſum: herniuꝫ enim durũ ⁊ aſperũ d̄r. Tractũ a ſabinoꝝ lingua qui hernia ſaxũ vocant. Mar. Deriſoꝛ Fabianus herniaꝝ oẽs quẽ mõ colei timebant dicentẽ tumidas in hygrocelas. Ramices v̊o has ſpẽs ſub ſe ɔtinet. Poꝛocelã q̄ eſt cũ ex abſceſſu aliquo circa ſecretũ mẽ ſubduruit. Sarcocelã cũ in ip̄o ſeroto ɔcreuit caro. Cirſocelã cũ vene͂ intumuerunt:tunicis teſtiũ integris vel in ipſo ſcroto: vel cũ bubonocela d̄r in inguine. Eſt tñ vbi Ply.enterocelã dixerit tamicẽ: vt in medicinis cup̄ſſi. Differt ab his bꝛonchoceola q̄ppe q̄ ĩ ceruice fit q̄ſi tumoꝛ magnus ⁊ rotũdus inter cotẽ ⁊ aſperã arteriã qua mõ caro hebes: mõ humoꝛ aliquis includitur. Interdũ etiaꝫ minutis oſſibus pili ĩmixti: vt in Celſo lib.vij.perperã ſcribaf bꝛonchoceole͂. Sunt etiã qui herniã interpꝛe͂tentur pꝛo teſtiũ theca vt illud Mar. Ingens iratis apparuit hernia ſacris.

Hernioſus.qui herniam patitur. Hier.in Leui. Si ce͂cus fuerit vel hernioſus non accedet offerre hoſtias domino.

Hernici populi in campania ſaxa incolentes:hos tamen hernicos appellatos volunt. Macro.qui hernum adducit a nomine hernici pelaſgi qui eoꝛum fuit dux.

Herodi⁹ ⁊ herodiõ:auis. Falco vl'go dcã.ĩmo ẽ ardea la garza

Herus.dñs aſpiraf vt differat a verbo futuri tempoꝛis. Ero.

Heros a Iunone d̄r inq̄t Aug.lib.x.ci.dei. Nã gre͂ce Iuno era appellaf. Et iõ neſcio q̄s filius eius ſcd̄m gre͂coꝝ fabulas heros fuerit appellat⁹. Hoc videlicet velut myſticũ ſignificãte fabula ꝙ aer iunoni deputef: vbi volunt cũ de͂monibus heroas habitare. Quo noĩe appellãt alicui⁹ meriti aĩas defunctoꝝ. Et li.vij. Inter lune͂ gyrũ ⁊ nymboꝝ ac ventoꝝ cacumina e͂rias eẽ aĩas ſꝫ eas aĩo non oculis videri ⁊ vocari heroas ⁊ lares ⁊ genios. Mar. Capella in nuptijs phiſologie͂ dicit heroas ab hera q̄ terra d̄r nũcupatos. Hic Heroic⁹a.um. ⁊ Heroïs.idis.michalus ãt ethymo. ἥρως ἀνδρεῖος ἐστὶ ἡμίθεος γενναῖος λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος τῆς ἀρετῆς ἧς αἰτίας κινδύνους καὶ πόνους ἀνθρώπων αἱρούμενος ἀγαθὸς αἱρεῖται.

Herpes.aĩal ſic dictũ:ꝙ eo p̄cipue ſanenf ea q̄ ſerpunt.

Heroidas.veteres fe͂minas clarioꝛes dixerunt:quales ſunt heroum vxoꝛes: ⁊ filie͂. Papi.li.iij.Syluarum. Qua veteres latias graiaſqꝫ heroidas e͂quas.

Herſilia.nomẽ vxoꝛis romuli:q̄ in hoꝛã verſa tẽpla cũ quirino tenuit. Eſt aũt herſe apud gre͂cos qđ apud nos eſt ros.

Hanula.parua delubꝛa in q̄ loco.f.ponif aſpiratio q̄ſi fanula.

Heſperus.pe.coꝛ. Athlãtis frater a quo heſperia. Scribit Dio. hũc heſpeꝝ ɔſcẽdiſſe cacumẽ mõtis athlãtis at curſus aſtrorũ obſeruãdos ⁊ nunq̄ꝫ deinceps cõparuiſſe cui vulgus honoꝛes diuinos exhibuit:aſtrãqꝫ lucidiſſimũ eius noĩe appellitauit. De quo Uir. Ite domũ ſature͂ venit heſper⁹ ite capelle͂:he͂c ẽt ſerotina ſtella veſper d̄r vt apud eũdẽ li.j.ge. Quid veſper ſerus vehat. Sil'r veſperugo noĩaf. Plau. Nec veſperugo nec vergilie͂ occidũt. Rurſus ⁊ illa eadẽ excogitata ſtella a pythagoꝛa pꝛimũ fuit q̄ añ ſolẽ oꝛiri ɔſpicif:tũc quoqꝫ lucifer noĩatur qui gre͂ce φωσφόρος d̄r. Uirg.in Damone. Naſcere pꝛe͂qꝫ diẽ veniẽs age lucifer almũ. Qñqꝫ ẽt a nobis Iubar trãſferf:eo ꝙ eius ſplendoꝛ in modũ iube͂ leonis diffundaf. Sil'r ⁊ venus appellaf ſiue in die:ſiue nocte.

Heſperie͂ due͂ ſũt. Una q̄ in giſpania d̄r:altera Italia que͂ ſic diſcernunf. Aut enĩ heſperiã ſolã dicimus ⁊ ſig̃t italiã. Uirg. Eſt locus italiã graij cognomĩe dñt. Aut addis vltimã ⁊ ſig̃t hiſpaniã:q̄ in occidẽtis eſt fine. Hoꝛ. Qui nũc heſperia victo ab vltima. Et he͂c ab heſpero occidẽtali ſtella dicta eſt. Italia v̊o ab heſpero Athlantis frẽ q̄ a germano pulſus italiã tenuit ⁊ ei nomẽ vl' ꝑpꝛiũ vl' ſue͂ p̄ſtine͂ regiõis ĩpoſuit. Mac. tñ voluit heſperiã dictã eſſe italiã ꝙ occaſui ſubiecta ſit.

Heſione nomen Laomedontis filie͂.

Heſaias.nomen pꝛophete pꝛopꝛium.

Heſperides.pe.coꝛ.appellate͂ ſunt heſperi fratris athlãtis filie͂ Aegle Erethuſa ⁊ herſpertuſa. De his eſt fabula ꝙ habuerũt hoꝛtos nemoꝛe aurifero p̄cioſos vbi erat dꝛaco cuſtos peruigil mala aurea vigilãter obſeruans quẽ interfecit Hercules pomaqꝫ aurea retulit ad euriſtea. Ply. ⁊ Solinus interpꝛe͂tanf fuiſſe e͂ſtuariũ maris meatu flexuoſo ĩſtar dꝛaconis qđ hoꝛtos heſperidũ amplectebaf vbi p̄ter oleaſtrũ aliud nihil ex narrato illo aurifero nemoꝛe extare ꝑdiderũt. Uar. ꝑ mala aurea oues ſingulari dicit quas hercules ex africa in gre͂ciam expoꝛtauerit. Ea enim ſua voce gre͂ci appellant mala apud quos μῆλον.i.malum ſignificat ouem ⁊ pomũ. Hinc Melote͂ dicte͂ veſtes ex pellibus ouium confecte͂. Aliter tradit Diod.lib.v.biblyothece͂ quem videre potes.

Heſperum pꝛomontoꝛium in aphꝛica eſt nauigatione decẽ dierum ab Oenothema monte.

Heſternus.a.um. Uide in dictione heri.

Heram alias hectaꝫ pꝛiſci dixerunt q̄ſi hietã rẽ nũmi p̄tij vt eſt oſcitatio ⁊ hoĩs halitus. Alij volũt eſſe puſtulã illã que͂ in coquendo aſſurgit vt videmus in ahenis dum feruent.

Heteron gre͂ce latine:alterum ſeu reliquum dicitur.

Heteroclitũ:q̄ſi alťne d̄clinatũ. Nã ɔpõif ab ἕτερος ⁊ κλίτο

Heterogenus.a.um.penultima coꝛrepta.quod eſt alterius generis. Dicitur ⁊ heterogeneus.a.um.

Heteromaſchala:que͂ ex altera tantũ parte villoſa ſunt ⁊ ſeruitijs dedicata:ſicut Amphimaſchala ⁊ amphimalla:q̄ ab vtraqꝫ parte villoſa ⁊ ingenuis dedicata ſunt.

Heu ĩteriectio dolẽtis iungif actio ꝑnoĩs. Ter.i heu me miſerũ Nã per expꝛobationẽ iungif cũ noĩe. Uirg.heu ſtirpẽ ĩuiſaꝫ Et cũ noĩatiuo. Idẽ heu pietas heu pꝛiſca fides. Interdũ geminaf ⁊ nulli caſui ſeruit. Uirg.heu heu q̄d volui. Aliqñ ẽt dicitur heu heu. Aſpiratur ſicut ⁊ hei eadem ratione.

Heteronyma.vide in dictione homonyma.

Heus aduerbiũ vocãtis. Uirg. At pꝛioꝛ heus inq̄t iuuenes mõſtrate meaꝝ vidiſtis:ſi quã hic errãtẽ foꝛte ſoꝛoꝛũ. Aliqñ duplicaf he͂us he͂us. Nõnunq̄ꝫ ĩteriectio dolẽtis ẽ: vt he͂us ẽt

menſas cõſumimus inq̃t aſpiraturq̃ magis vſu cũ ⁊ Feſ. a greco ai trahere videat̃ q̃ vox doloris ē. vñ ⁊ egritudinē deductã eē tradit. Eu v̇o greca dictio q̃ multoꝝ nouē cõpoſitionē init aſpirationē non hꝫ vt Euſebius Euſtachi⁹ Eugeni⁹

Heuoe. interiectio metuentis. Ouid. heuoe bacche ſonat.

Heterocraneas vocant morbum capitis cum caput inequaliter dolet tumetq̃: ⁊ inter pilos rotunda ⁊ humida vlcuſcula ſurgunt ⁊ pus mali odoris.

Hexaclinum vocatur ſtibadium hoc eſt cenatio ſex conuiuas capiens. Mar. Et teſtudineum menſus quater exaclinon. Ingemuit atrio non ſatis eſſe ſeruio.

Hexameron. pe. cor. apud nos ſex dieꝝ. Cõponit̃ enĩ ab εξ ſex ⁊ ημερων. dieꝝ vbi interponitur a cauſa euphonie.

Hexametrum. pe. cor. ſex pedum. μετρον enim menſura.

Hexagonũ. pe. p. ſex anguloꝝ. Amb. lib. hexa. Quis architectus eas docuit hexagona illa cellaꝝ indiſcreta laterũ equalitate componere. απο του εξ και γωνια συντιθεται.

Hexaplum: vel hexapla. orum. exemplaria ab εξ ſex ⁊ πλοις plica. Hiero. in prologo libri. Joſue. vt pro grecorum hexaplis editionem noſtram habeant.

Hiarbas iouis filius ex garamante nympha fuit getulloꝝ rex: quem Uirg. ſcribit in connubiũ petijſſe Didonem.

Hiato. as. frequentatiuum verbi hio. as. ſignificat ſepe aperior ſcindorue. Plau. Si qua forte concio eſt: vbi eũ hiatare nondum in mentē venit. Laberius paſſiuo vſus eſt: hiatantur fores inquit pro eo quod eſt hiatant. i. patent.

Hiatus. us. apertio. Claud. de rap. quod conata nefas: aut cuius cõſcia culpe. Exul ad manes herebi detrudor hiatus. Eſt autem trium ſyllabarum ab hia factum.

Hibiſcus. herba nõ diſſimilis malue vt inq̃t Theophraſtus folio maiori q̃ malue: piloſioriq̃ caule. vſus ei⁹ ad rupta ⁊ tuſſes. Ply. ſcribit hibiſcũ a paſtinaca diſtare: dãnatũ ĩ cibis ſꝫ medicine vtile. Uirg. Accipit p iunci ſiue viminis genere.

Hic ⁊ iſte ſic differũt: q̃ hic circa pſonã loquentē: iſte circa pſonã audientē: ac ſi a pma pſona ad ſcdaꝫ haberet̃ orõ: vt huic amico meo cũ tuo iſto familiari magna eſt ↄtẽtio. Eodē mõ cũ tu ĩ pñtia ſis Florẽtie ego v̇o Bononie q̃ rectiſſime dicet̃ ſi ad te ita ſcripſero. Maturiorē ſane futurũ ſuſpicor tuũ in hanc vrbē aduẽtũ q̃ in iſtã meũ. Eadē quoq̃ rõ eſt eoꝝ aduerbioꝝ q̃ localia noĩata ab hiſdē p noĩbus formant̃: vt hic noui habemus nihil. Qđ ſi quid iſtic nobis acciderit ſcire cupio. Et regis hiſpanoꝝ oratores q̃ diebus ſuperioribus hac iter habuerũt ad qđ tp̃s iſtuc puenerint facito me certiorem Ci. Curioni. Putares ne vnq̃ accidere poſſe vt mihi verba deeſſent: neq̃ ſolũ iſta nr̃a oratoria: ſꝫ hec etiã leuia noſtratia. Idē Ualerio Ibi malis eē vbi aliquo numero ſis q̃ iſtic vbi ſolus ſapere videare. Iſtec v̇o ⁊ iſtãc non pratoꝝ ſed comicorũ ſũt. Ille v̇o cũ aduerbijs ab eo formatis ſiḡt rem ſeu locũ ab vtroq̃ remotũ. Plau. Quis eſt quē videmus veniētem pãnoſuꝫ ac ſqualidũ: Ille ne eſt nr̃ ſyrus: Ply. Hec oĩa ad vos ex illa puincia cõportant̃. Illinc ſucci: illinc odores: illinc extremo orbe q̃ſite luxurie opes. Duobus autē modis conſtruunt̃ demonſtratiue ⁊ relatiue. Terē. Uides tu illum thais: Sene. Et qui hoc facit ſane prudens appellandus eſt Et tunc hic eandē ſignificationē hꝫ quã his. Et in nrõ plĩ numeri ac maſ. ⁊ fe. gñis ſola ſcriptura diſtinguitur. Hi enim ⁊ he cũ aſpiratiõe ⁊ vna vocali ab eo qđ eſt hic ⁊ hec deſcẽdũt ij v̇o ⁊ ee cum duabus vocalibus ſine aſpiratiõe fiunt ab ijs ea id. Sciendũ quoq̃ eſt q̃ hic cum pnomen eſt corripitur: vt ſolus hic ĩflexis ſenſus. Et q̃nq̃ ſumitur pro talis: vt hic pietatis honos. Et hũc ego te euryale aſpicio: Qñ v̇o aduerbiũ producit̃: vt hic illius arma. Et mõ pro tunc. Uirg. Hic regina grauē gēmis auroq̃ popoſcit. Ci. Apio. Hic ego multa ſimul cogitaui. Mõ pro tali loco. Plau. hic ne eſſe oportuit q̃ frugi eſſent: hoc eſt in tali loco ⁊ tã ſordido. Accipitur q̃nq̃ iſte p hic. Cic. Cũ iſto tp̃e ſtent cum gladijs armati. Et ille pro is: vt apud aplm̃. Nõ enĩ qui ſeipſuꝫ cõmendat: ille pbatus eſt. Hic ⁊ is aliõ mõ vſurpari ſolent ab auctoribus: vt Alexander paruis copijs fretus ſupauit dariũ cũ infinito exercitu: ⁊ id vel hoc in adoleſcentia. Ab hic tam pnoie q̃ aduerbio: fiunt Hicce ⁊ hiccine illud eiuſdē ſignificationis cũ hic. Hoc ſemp interrogatiue ponitur: quaſi hicne dicitur et hecce hocce. Unde apud Ter. Hiſce plĩ numero dicitur pro eo qđ eſt hi: cũ ait hiſce arbitrantur: nunc hoc munere ſuam eſſe thaidē. Plau. in cap. hiſce aũt inter ſe ↄfixerunt dolum.

Hicce ab hic fit ⁊ idē ſiḡt: hiccine ponit̃ ĩterrogatiue: q̃ſi hicne.

Hiera. ĩſula inter ſiciliã ⁊ liparim Uulcano ſacra vna ex eolis. Fuit ⁊ via ſic dicta: q̃ ea irent ſacerdotes ad Eleuſinã cererem: hoc noĩe etiam appellata eſt vxor Telephi regis Myſoꝝ que a Nereo interfecta dr̃ cũ marito ferret opem: qui ab achille vulneratus fuerat. Ea vt fabule tradunt tãte pulchritudinis vt etiam helenam ſuperaret. Et hiera apud nos dr̃. Sacra cũ qua dictione fiunt multa cõpoſita: de q̃bus infra.

Hierarchia. penultima producta. latine ſacer principatus. Greci ιερα ſacrum dicunt αρχη principatus.

Hiera picra: aduerbiũ dr̃: ſacra amara. Nã πικρος amarũ dr̃. Medicine gñs qđdã ad ſoluēdũ aluũ. vide ĩ dictiõe picra.

Hierapolis. pe. cor. latine ſacra ciuitas dr̃. Quo noĩe dicta eſt ciuitas Aſie contra Laodiceã vbi aque calide ſcaturiebant: q̃ in tophũ ad modũ facile durabant̃. Et os plutoniũ in paruo quodã montis ſupercilio ita cõmenſuratũ vt hoĩem ſuſcipe poſſet mira pfũditate cui vallũ ppoſitũ erat quadratũ ambitu ſemiiugero nebuloſa ⁊ craſſa caligine plenũ vt vix ſolũ diſcerni poſſet. Exterius tranq̃llo celo aer innoxius: aĩal ſi qđ ingrederet̃ ſtatim moriebat̃ ⁊ tauri ĩtroducti mox cadebãt educebãturq̃ mortui. Strabo ſe paſſeres ĩmiſiſſe ait q̃ ſuito expirauerint. Apud hierapolym aq̃ quedaꝫ adeo tingendis lanis idonea fuit vt ex radicibus tincta cũ his decertarent q̃ ex fermiculo purpuraq̃ tingebant̃: a qua hieropolite dicũt̃ Hieronymus ppriũ nomen eccleſiaſtici diſertiſſimiq̃ viri cuius opera in pretio hñr: ⁊ latine dr̃ ſacra lex ſeu ſacrum nomen. Componit̃ enim ex ιερος ⁊ ονομα. ſed o mutat̃ in. y. Fuit ēt hoc noĩe phs ex rhodo inſula qui finē ſũmi boni poſuit in ĩdolentia: que grece dicitur αναλγησια.

Hieronicas vocamus victores ſacroꝝ certaminuꝫ. Que ſint ſacra certamina. vide in dictiõe ſacra certamina. Que aũt fierent in ſacris certaminibus docet Quintil. li. ij. cum ait. Quo paleſtricus ille curſorē faciat aut pugilē aut luctatorē aliudue q̃d ex his que ſunt ſacrorum certaminum.

Hieroſolyma. e. ⁊ hieroſolyma. oꝝ. ⁊ hieroſolyme. aruꝫ. tm̃ plr̃ vrbs iudee ſeu paleſtine q̃ ⁊ hieruſalē vocabat̃: vñ legimus apud Joannē. Facta ſũt Encenia hieroſolymis. Dñr autēꝫ hieroſolyma vt ſcribit Egeſippus que primo ſolyma dicebat̃. Sed cũ rex cananeus cognomento iuſtus q̃ fuit ↄditor ſolymoꝝ tẽplũ addidiſſet inde hieroſolyma nũcupauit. Greci enĩ ιερειον tẽplũ vocãt. Euſebius li. ix. euã. pparatiõis aũt hieroſolyma appellari q̃ſi hiero ſolomonis hoc eſt edē Solomonis a tẽplo qđ ſolomon hieroſolymis pulcherrimũ magnificẽtiſſimũq̃ ↄſtruxit. Hĩc hieroſolymita. pe. p. hieroſolymitanus ⁊ hieroſolymus. Hier. li. ij. macha. Et q̃ pmiſerat romanis ſe tributũ reſtituere de captiuitate hieroſolymoꝝ pdicabat nũc ptectorē deũ hēre iudeos. Sue. in Nero. Spõpõderũt tñ q̃dã deſtituto ei ornationē orẽtis. nõnulli noĩatĩ regnũ hieroſolymoꝝ. Hec ēt hierlm̃ appellat̃: q̃ vrbs trinania a Hier. vocat̃ Jebus ſalē: hieruſalē q̃ ab helio poſtea hadriano de ruinis ⁊ cineribus ciuitatis in heliam ſuſcitata eſt.

Hierotheus. nomē viri propriũ ⁊ interpretat̃ ſacer deus.

Hieroceps. inſula in Cypro prope paphum: qua voce ſignificatur Sacer ortus.

Hieroduli pe. p. ſacroꝝ miniſtri. Ju. Firmic⁹ li. viij. matheſeos ſcribit̃ futuros edituos aut hierodulos q̃ habuerit heroſcopũ ĩ. xxvj. pte geminoꝝ greci νεοκορων vocãt edituum.

Hierophante.

Hiero. contra Joui. hierophantas quoq̃ athenieñſium viq̃ hodie cicute ſorbitione caſtrari: ⁊ poſtq̃ in pontificatum fuerunt electi viros eſſe deſinere.

Hiero. Syracuſanoꝝ tyrãnus in quo pulchritudo corpis ⁊ vires fuerunt admirabiles: de quo multa apud iuſtinũ legunt̃

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN